

HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA. Unitat 7. El racionalisme: Descartes

COGNOMS I NOM.....grup.....data.....

Com que sé que totes les coses que concebo clarament i distintament poden ser produïdes per Déu tal com jo les concebo, n'hi ha prou que arribi a concebre clarament i distintament una cosa sense l'altra per a estar segur que una és distinta o diferent de l'altra, atès que poden existir separades, si més no per l'omnipotència de Déu [...]. Per tant, a partir del fet que sé que existeixo i que m'adono que l'única cosa que pertany a la meva naturalesa o **essència** és que soc una cosa que pensa, concloc amb certesa que la meva essència consisteix solament en això: a ser una cosa que pensa, o una **substància** l'essència o la naturalesa de la qual no és sinó pensar. I encara que potser (o millor certament, com ho diré ben aviat) tinc un cos al qual estic estretament unit, tanmateix, com que d'una banda tinc una idea clara i distinta de mi mateix, en tant que soc només una cosa que pensa i no és extensa, i que d'una altra tinc una idea distinta del cos, en tant que és una **cosa extensa** i que no pensa, és segur que aquest jo, és a dir, la meva ànima, per la qual jo soc el que soc, és enterament i veritablement distinta del meu cos, i que pot existir sense el cos.

René DESCARTES. *Meditacions metafísiques*, VI

1. Expliqueu breument (entre cinc i vint paraules en cada cas) el significat que tenen en el text el mot i l'expressió següents.
[4 punts]
 - a) «omnipotència»
 - b) «essència»
 - c) «substància»
 - d) «cosa extensa»
2. Expliqueu el sentit i la justificació, segons René Descartes, de la frase següent del text: «[...] és segur que aquest jo, és a dir, la meva ànima, per la qual jo soc el que soc, és enterament i veritablement distinta del meu cos, i que pot existir sense el cos.» (En la resposta, us heu de referir als aspectes del pensament de Descartes que siguin pertinents, encara que no apareguin explícitament en el text.)
[6 punts]